

Dames en heren mag je tegenwoordig niet meer zeggen, dus houd ik het op 'beste mensen'

- Iedere zichzelf respecterende club heeft een protocol en dat geldt natuurlijk ook voor deze kegelclub. De artikelen 1, 2 en 3 van dit protocol vereisen dat ik het volgende tegen u moet zeggen:
- Hartelijk welkom, fijn dat jullie er allemaal zijn, wij - dat is het bestuur van deze club - hebben jullie ontzettend gemist.
- Zo ..... tot zover dan het officiële gedeelte van deze toespraak.
- Eindelijk is het zover: 3 jaar, 2 maanden en 17 dagen na onze allerlaatste kegelavond. Maar geen zorgen, misschien wel lang geleden, maar kegelen is net als fietsen en zwemmen, je verleert het nooit.
- Hier zitten we dan in de kelder, geen daglicht, geen eigen gebouw, geen eigen bar meer, geen zoute haring, geen bitterballen, niet onze vertrouwde kegelbaan, niet meer ons vertrouwde krijtjesbord ... Hoe is het toch allemaal zo gekomen? Een heel klein stukje geschiedenis, heeeel klein maar:
- In de periode 2012-2018 werd de Sociëteit bestuurd door een stelletje bestuurders van een twijfelachtig allooi, twee mannen en twee vrouwen, soms ondersteund door een penningmeester, maar die gaven er meestal weer de brui aan als ze de cijfers zagen en werden dan in volkomen depressieve toestand afgevoerd. Een bestuur dat dit prachtige en uiterst florerende, buitengewoon winstgevende en succesvolle bedrijf volledig naar de gallemiezen heeft geholpen met als dieptepunt de verkoop van dit gebouw en dat alles bekrachtigd bij de notaris op 5 nov 2018. Diezelfde avond hebben diezelfde bestuurders meteen hun hielen gelicht, zogenaamd omdat ze om statutaire redenen moesten aftreden.

- Maar ja, de tent was wel verkocht, terwijl er nog zo'n mooie, rijke toekomst in het verschiep lag in dit historische gebouw van de oudste vereniging in Apeldoorn. Medio 2018 werd de Sociëteit gesloten, werd de inboedel verkocht, het pand ontruimd en de rest is geschiedenis. Sindsdien is er niet meer gekegeld, althans niet door deze club.
- En wat is er over? We staan nu in de kelder, in de krochten van de oude Sociëteit, maar we moeten het ermee doen.
- Maar ... we moeten ook eerlijk zijn: de oude kegelbaan kan niet in de schaduw staan van deze toch best mooie accommodatie. In 170 jaar Sociëteit is er nog nooit zo'n mooie kegelbaan geweest, en niet zomaar een kegelbaan, maar één die voldoet aan alle Olympische specificaties. De elektronica telt weliswaar de resultaten niet op, de touwen willen wel eens verstrikt raken, er wil wel eens rook uit het mechaniek komen, al diverse malen heeft de baan gezorgd voor brandalarm, maar ... dat is het dan ook wel.
- Deze avond staat niet alleen in het teken van opnieuw kennismaken, eten, drinken en gezelligheid, maar staat ook in het teken van iets anders
- Want weet je, er is niet alleen een gebouw verdwenen, wat er ook verdwenen is: de voorzitter. Ik hoor jullie er nooit over, het is geen onderwerp van gesprek, het wordt kennelijk doodgezwegen, maar ...
- Sinds december 2019 zijn wij als kegelclub voorzitterloos
- In december 2019 stuurde Theo een mail met de mededeling dat hij zijn voorzittershamer in de wilgen ging hangen
- Eigenlijk moesten wij Theo niet ontvankelijk verklaren in zijn verzoek, immers er is helemaal geen voorzittershamer, dus wat hij nou precies in de wilgen ging hangen is ons als bestuur een raadsel gebleven.

- Zo goed en zo kwaad als dat gaat slaan Bert en ondergetekende zich er doorheen, maar het valt niet mee. Bert zit dagelijks tot over zijn oren in het secretariële werk, afspraken maken, dingen opschrijven, aantekeningen maken, notities maken en ik als penningmeester ben iedere dag wel bezig om naar ons laatste bankafschrift met dat belabberde banksaldo te kijken en maar hopen dat er eens iemand weer geld overmaakt. Maar beleidsmatig zijn we stuurloos. Wij missen het leiderschap van Theo, hij was ons punt in de verte, ons houvast, Theo was ons baken
- Wie kent de slogan niet “de bakens verzetten”, nou, als Theo iets niet deed dan was het wel het verzetten van de bakens. Theo wilde zijn ingezette beleid niet wijzigen, still going strong, recht op je doel af, niet zwalken, op naar dat punt in de verte, wat goed is verander je niet
- Het kegelen op een hoger niveau brengen, dat was Theo ten voeten uit. En altijd voorop, de borst vooruit en zelf het goede voorbeeld geven, week in week uit.
- Jammer dat hij de laatste 7 jaar geteisterd werd door een hardnekkige blessure. Een blijkbaar ongeneeslijke barst in zijn eikel hield hem aan de kant, althans daar had ie het altijd over. We hebben het nooit gezien en moeten het dan ook maar aannemen.
- Zijn stimulerende en bijna ophitsende woorden bij het begin van een kegelavond waren legendarisch. Hij zweepte ons op, hij schold ons bijkans uit en dat allemaal in ruil voor topprestaties. Menig turntrainer van de Gymnastiekbond zou hier nog wat van kunnen leren.
- Hij dreigde immer om slechte kegelresultaten af te straffen met een plek op de transferlijst.
- Het bleef niet alleen bij dreigen, 5 voormalige leden weten daarvan mee te praten. Theo heeft ze met kop en kont eruit gegooit

- Ook niet te vergeten zijn zijn vlammeende, puntige, scherpe en soms opruiende nieuwjaar speeches
- Iedereen zag er tegen op als het weer zo ver was, voor je het wist was je weer de lul, het zgn. Wim Kan syndroom werd het genoemd.
- En dan de tijd die Theo daarvoor uittrok, het bestuur heeft dat altijd exact bijgehouden. De langste Nieuwjaars-speech heeft zegge en schrijve 1 min en 59 seconden geduurd. Die minuut had hij nodig om zijn nieuwjaarswens uit te spreken, die 59 seconden waren nodig om uitgebreid terug te kijken op het oude jaar, de kegelresultaten te evalueren en ook nog zijn plannen te ontvouwen voor het nieuwe jaar.
- Als je op het LinkedIn profiel kijkt van Theo dan lees je het volgende: “Leiderschap en Governance, waar theorie en praktijk elkaar ontmoeten. Met passie voor persoonlijk leiderschap en het optimaliseren van organisaties ben ik de afgelopen jaren gevormd door de theorie en de praktijk. Begonnen als 30-jarig afdelingshoofd, gegroeid naar voorzitter van de Raad van Commissarissen en uiteindelijk geëindigd als voorzitter van kegelclub De Geschoonde Spons, het hoogst denkbare, het hoogst haalbare. Wat ben ik een gelukkig mens!
- Ik denk dat het de moeite waard is om enkele belangrijke wapenfeiten van Theo met naam en toenaam te benoemen
..... *Stilte*

Wat moet je iemand geven als dank voor 7 jaar leiderschap en governance, iemand die alles heeft wat zijn hart begeert. In de eerste plaats voldoende lengte, maar daarnaast ook nog een lieve vrouw, mooie kinderen, prachtig kleinkind, een huis in Berg en Bos, een huis in Frankrijk en een handvol Toyota Landcruisers.

Beste mensen, in het kader van het afscheid van Theo, heb ik besloten een toepasselijk gedicht voor te dragen van Jules Deelder, dichter, voordrachtskunstenaar en schrijver, ook bekend als de

nachtburgemeester van Rotterdam, Sparta-fan en niet te vergeten
voorzitter van een literaire kegelclub. Dat was allemaal zo, immers
Jules is ons inmiddels ontvallen.

Ik moet er wel bijzeggen dat ik de tekst vanwege het grove,
ordinaire taalgebruik ernstig gekuist heb ...

Nou, daar gaat ie dan ... Beste Theo,

Als bestuur en ... als leden maakten wij ons al langere tijd **zorgen**

Wanneer zou die er eens een eind aan maken, vandaag nog of
morgen

Niet dat je het als voorzitter niet goed **deed**

Neen, het ging je allemaal af in een poep en een **scheet**

Tot over de oren in de Governans

Gaf je de Geschoonde Spons volop glans

Jij bracht de club tot een hoog **niveau**

En daarbij past maar één woord: **chapeau**

Kampioenschappen, Europacup niets was jou te **gek**

Maar helaas, in alle competities gingen we voortdurend op ons **bek**

Jij stimuleerde de leden tot grote **daden**

Maar welke dat waren, daar zitten we nog altijd naar te **raden**

Wanneer stoppen met het voorzitters**schap**

Zouden we 'm niet moeten pushen of zou dat werken als een stier
op een **lap**

Het heeft nu lang genoeg geduurd, zeker weten al zeven **jaren**

In die tijd had een vrouw wel zeven kinderen kunnen **baren**

We zagen er destijds erg tegenop dat je het voorzitterschap op je
nam

We hadden er niet op gerekend, we schrokken ons **lam**

Maar toen het ijs eenmaal was gebroken riep een ieder Theo hup
hup **hup**

Maak van de Spons desnoods een basketbal**club**

Het initiatief konden wij vanwege je lengte wel **begrijpen**

Maar het idee heeft bij ons nooit echt kunnen **rijpen**

Daar moeten wij niets van hebben, dat heeft bij ons geen enkel
effect

Onze clubadvocaat Moskovitsch noemt het zelfs **abject**

Maar afijn de kogel is door de **kerk**

Met jouw app in december was je duidelijk en stelde je paal en **perk**

Het is na 7 zware jaren mooi geweest, het is **gedaan**

Nu tijd voor je hobby, het bestuderen van de **Koraan**

Al jaren jouw grote passie

En dan ook nog in een speciaal jassie

Het schijnt dat je in Frankrijk draagt een djellaba, een lang
losvallend **gewaad**

En Mieke loopt dan in haar burka, naar verluidt met niets eronder,
de burens hebben het daarvan veelal te **kwaad**

Al dat Jihadistische **gedoe**

Schei er toch mee uit, we worden daarvan zo **moe**.

Natuurlijk is het onzin mijn gezeur over de **Koraan**

Dat komt ervan als je geen ander rijmwoord kunt vinden op het
woord '**gedaan**'.

Theo dank voor je inzet en je **vertrouwen**

Maar de laatste tijd was je veel weg en konden wij niet meer op je **bouwen**

Toch heb je je altijd voor 100% **gegeven**

Je ging ervoor, d'r op of d'r onder, zo zei je, zo is het **leven**

Je bent inmiddels al helemaal **gefrancofiliseerd**

En zoals kwade tongen hebben **beweerd**

Je drinkt geen bier meer, maar alleen nog **wijn**

Bij voorkeur uit de Elzas, maar een stevige Bourgogne vind je ook **fijn**

We gaan het missen je ellenlange speeches en spitsvondig**heden**

Je gevoel voor humor en aandacht voor goede **zeden**

Wij besturen verder rustig, zonder **zorgen**,

want wat vandaag niet af komt doen we **morgen!**

Trouwens we houden de lange pauzes wel in **ere**,

Want alleen een gek werkt zich de **klere**

Theo, nogmaals dank voor alles wat je deed

Je hebt je als voorzitter kapotgewerkt, ik zou zeggen tot in het zweet

Wat nu gaat gebeuren dat gebeurt maar zelden

Geëerd worden, dat is alleen maar voor de aller allergrootste helden

Als club kennen wij niet het erelidmaatschap

Neen, zet je maar schrap

Wat dacht je van Lid van Verdienste, we moesten toch wat

We hebben ons rot geprakkiseerd, maar waren het helemaal zat

Bij zo'n functie hoort natuurlijk een medaille, een mooi rond plakkaat

En ook nog van een behoorlijk formaat

Draag 'm met verve, draag 'm met zorg, desnoods achterstevoren

Want vanaf nu ga je tot de groten der aarde behoren

Theo ....'t is helaas geworden een gedicht van niks en van een uiterst bedenkelijk niveau, zeg maar mooi kloten

Maar daarmee hebben we nu wel het tijdperk Theo Houterman afgesloten

Theo dank je wel

Overhandigen versierselen en fles wijn

Verder wenst het bestuur u een gezellig samenzijn, houdt de naam van deze kegelclub hoog en in ere, kuis uw taalgebruik, de dames zijn erbij, laat ze vooral de indruk hebben dat wij een keurig nette club zijn.

En .... vanavond kunnen zich kandidaten voor het voorzitterschap aanmelden. Deze zullen daarna door het bestuur uiterst nauwkeurig maar wel schimmig en in een geheim overleg beoordeeld worden. Geheel in traditie en geïnspireerd door wat ze allemaal in Den Haag doen is deze procedure uiterst bedenkelijk, ondoorzichtig en vaag, over de uitslag kan niet worden gecommuniceerd. Het bestuur noemt dit de Pieter Omtzigt procedure.

Aangezien het kasgeld de afgelopen 3 jaar is verdampt, vermeld ik nog eens ten overvloede dat alle kosten vanavond hoofdelijk worden omgeslagen en dat u heel binnenkort een contributie-nota tegemoet kunt zien

Ik sluit af met het uitbrengen van een toast op een succesvolle en gelukkige toekomst van deze kegelclub, maar niet nadat ik een 3-tal nieuwe leden officieel welkom heet: Dick van Hof, Hans Marten Lourens en Peter Spanhaak.

Dick was transfervrij, we konden hem kosteloos krijgen. We konden kiezen uit Messi en Dick, Dick is het geworden, Apeldoorners hebben de voorkeur, wat moeten wij met een Argentijn? Dick liep rond met de ziel onder z'n arm. Onbegrijpelijk dat ze zo'n talent zo maar laten lopen, maar achteraf hebben we gehoord dat ze blij waren dat ze van hem af waren. Alsof wij het afvoerputje van de kegelsport zijn?

Hans Marten het eeuwige talent, nooit echt doorgebroken. Er met de pet naar gooien, niet luisteren naar trainers, recalcitrant, zijn eigen gang gaan. Ik hoop van harte dat we Hans Marten hier in het gareel krijgen. Voorlopig krijgt hij de bijnaam Memphis, het voormalige enfant terrible van de voetbalsport.

Peter Spanhaak, een echte onvervalste Zwollenaar, een echte Blauwvinger, geboren onder de rook van de Peperbus. En met Zwollenaren is helemaal niets mis en ik kan het weten! Of ie nou wel of niet kan kegelen dat zullen we wel zien. Primair hebben we Peter aangenomen om de baan op te warmen, de ballen te poetsen, zorgen dat de Spons geschoond en vochtig is, het mechaniek goed geolied wordt, als er brand uitbreekt in het mechaniek om onmiddellijk emmers water te halen en last but not least het bijhouden van de kegelresultaten. Een van de weinige dingen die je nog aan een bankier kunt overlaten.

Dat was natuurlijk een onsmakelijk grapje Peter ...

Ik wil nog een keer benoemen dat wij de enige kegelclub zijn in deze Sociëteit die de olympische gedachte hoog in het vaandel heeft staan. Baron Pierre de Coubertin – de grondlegger van de

moderne Olympische Spelen zei het al: Winnen is belangrijker dan verliezen.

Heren, hartelijk welkom, voel je thuis. Mag ik voor de heren een driewerf Hoera: Hoera Hoera Hoera

Proost